

יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מליובאוויטש

גליון א' שצב
ערב שבת קודש פ' משפטים, פ' שקלים,
אדר"ח אדר ה' תשפ"א

יוצא לאור על-ידי

תלמידי ה'קבוצה', 'חיילי בית דוד' - בית משיח 770

במסגרת אגודת חסידי חב"ד באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

ע"א שנה לנשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א וקי"ח שנה להולדתו

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

ב"ה

דבר מלכות

3

תמיהה גלותית / משיחת ע"פ משפטים היתעמ"ז

זמן הגאולה

7

פרטיו של מלך המשיח - המקום הזמן והשם / פרשת השבוע באור הגאולה

ניצוצות של משיח

12

הדג מסריח מהראש / פתגמים וקטעים קצרים בעניני גאולה ומשיח

כתב יד קודש

14

גם במשך זמן הנסיעה מתעסקים בהפצת היהדות / צילומים נדירים מהנהגות כ"ק אד"ש מה"מ

יחי המלך

סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213

סניף ארץ הקודש: ת.ד. 2025 כפר חב"ד, 60840 • טל': (03) 960-0667 • פקס: (03) 960-7219

דואר אלקטרוני: kuntres.yechi@gmail.com • אינטרנט: www.moshiach.net/blind

תמיהה גלותית

הוא לומד תורה ומקיים מצוות, עוסק בדברים טובים, והעיקר - "חכם", וחכם אמיתי שחכמתו ניכרת במאכלו, בשתייתו, בהנהגתו ובהליכתו לישון וכו' - אבל אין לזה אצלו שום שייכות עם הגאולה!...

- עד כדי כך הוא לא רגיל לחשוב על הגאולה, שכאשר נכנסים לפתע פתאום ואומרים לו שהנה בא משיח - הרי זו תמי' הכי גדולה אצלו!
- וישנה על כך בחינה פשוטה: כל אחד יתיישב לבדו בחדר סגור, ויתבונן בעצמו אליבא דנפשי' בחשבון צדק: מתי היתה הפעם האחרונה שהוא חשב באמת, שהקב"ה לוקח אותו - אכן אותו בעצמו, ומוציאו מגלות זה האחרון - אכן מגלות הזה, והוא הולך יחד עם משיח לגאולה האמיתית והשלומה! ● תרגום חפשי משיחת ש"פ משפטים, מבה"ח וער"ח אדר ראשון ה'תשמ"ו - בלתי מוגה

הנחה: "ועד הנחות התמימים". תרגום: מערכת "יחי המלך"

שהגאולה באה תיכף ומיד ממש, כאשר רואים את בני ישראל מתכוונים לעבודתם בזמן הגלות?

ב. והנה, ההסבר הכי טוב הוא כאשר זה קשור עם הלכה בפועל של פוסקים, בלשון ברורה ודרך קצרה*1 - שהרי עם פסק-הלכה שנתקבל בכל תפוצות ישראל² אי אפשר להתווכח, כיון שיש בו את כל התוקף של מצות עשה³ ("על פי התורה אשר יורוך"⁴) ומצות לא תעשה³ ("לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך"⁴).

א. לכאורה זהו דבר פלא:

יושבים ומדברים ב"קרירות" ("קאָלט בלוטיק") שהגאולה האמיתית והשלומה יכולה לבוא תיכף ומיד ממש, עוד קודם המולד (ואזי יהי' קידוש החודש ע"פ הראי', במילא יתכן שמקרא מגילה יהי' בחודש אדר זה, כדלקמן¹), בה בשעה שהמדבר ועאכו"כ השומעים תכננו כבר לפני שבת את תכניויהם ליום ראשון, ליום שני ולימים שלאחרי זה - לפי מעמד ומצב הגלות?!

ואין לומר שסתם מדברים על הגאולה, כי לא חושדים ביהודי על דבר שכזה, ומה ירויחו מסתם דיבור.

ועל-כן, דרוש הסבר: איך יתכן לומר

*1 לשון הרמב"ם בהקדמתו לספר היד.

2 ראה רמב"ם הל' ממרים פ"ב ה"ב.

3 רמב"ם שם פ"א ה"א-ב. סהמ"צ להרמב"ם שרש א'. ועוד.

4 שופטים יז, יא.

1 סעיף ג'.

והענין הוא:

ובפרט שבהלכה זו ברמב"ם כתוב ש"הבטיחה תורה שישראל עושיין תשובה בסוף גלותן", ואזי "מיד הן נגאלין".

נוסף לכך, ישנה הלכה אחרת ברמב"ם¹², שכאשר אדם אחד "עשה מצוה אחת הרי הכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות וגרם לו ולהם תשועה והצלה". ומזה גם מובן, שהגאולה יכולה לבוא ברגע כמימרא, מאחר וזה תלוי ביחיד שיעשה מצוה אחת.

ג. רואים מההלכות הנ"ל, שע"פ הלכה יכולה לבוא הגאולה תיכף ומיד ממש, בלי שום הפסק זמן!

ובמילא אין כל פלא מדוע אומרים שעוד בשבת זו לפני המולד – תבוא הגאולה, ואז יתכן שיקבעו שבשנה זו יהי' רק חודש אדר אחד שבו מחוייבים במקרא מגילה –

שהרי המולד יהי' (כפי שהכריזו לפני "ברכת החודש") ביום הראשון בשעה שתיים עשרה וכן וכן דקות וכן וכן חלקים, ואפילו כשלוקחים בחשבון את ההפרש של שש או שבע שעות מזמני היום והלילה בארץ ישראל [שבנוגע למולד הלבנה "אין אנו סומכין אלא על בני ארץ ישראל וקביעתם כו"¹³], לא כפי שזה בנוגע לקביעות השבת, המועדים וזמן ק"ש וכו', שהם "בכל מדינה ומדינה לפי זמן הימים והלילות שלה"¹⁴] – הרי עדיין נותרו כמה וכמה שעות עד למולד,

וכיון שהגאולה יכולה לבוא "מיד" ממש, אם-כן יש מספיק זמן שהגאולה תבוא כו"כ שעות קודם המולד, וכשתבוא הגאולה יהיו מיד משה ואהרן עמהם¹⁵, וכן "ואשיבה שופטיך כבראשונה"¹⁶ [שהרי אין כל סיבה

ישנו פסק דין ברור ברמב"ם⁵, שכאשר ישראל עושים תשובה "מיד הן נגאלין", ומממשך ההלכות שם⁶ מובן שהכוונה היא "מיד" ממש.

וענין התשובה יכול להיות "בשעתא חדא וברגעא חדא"⁷, כמובן מהפסק-דין בהלכה⁸ ש"המקדש את האשה על מנת שאני צדיק [גמור⁹] הרי זו מקודשת מספק שמא הרהר תשובה בלבו", זאת-אומרת, אע"פ שעד אז הוא ה' ההיפך הגמור מצדיק, למרות זאת ע"י הרהור תשובה משך רגע קט – הופך להיות צדיק גמור! אלא שבנוגע לב"ד של מטה האשה ספק מקודשת, כיון שלא יודעים בוודאות האם הוא עשה תשובה¹⁰, משא"כ בנוגע ל"מיד הן נגאלין" (שבא ע"י תשובה) הרי זה תלוי בהקב"ה, ו"כלפי שמיא גליא" שהוא עשה תשובה, במילא "מיד הן נגאלין".

וזהו הרי דבר ברור, שבין כל היהודים בכל העולם כולו, ישנו יהודי אחד לפחות שבודאי כבר עשה תשובה; אפילו ה"מרה-שחורה'ניק" הגדול ביותר לא יחשוד שבין כלל ישראל אין אפילו יהודי אחד ויחיד שלא עשה תשובה, ובפרט כשעומדים ביום השבת, שאפילו עם הארץ אינו משקר בשבת¹¹, כלומר, שבשבת מאירה האמת, שזה קשור גם עם ענין התשובה – שראיית האמת מביאה אותו לעשות תשובה.

(5) הל' תשובה פ"ז ה"ה. וראה אגה"ת פ"א (ק, א).

(6) ה"ז. וראה ברכה לאנ"ש שי' ל"א ניסן תשד"מ ובהערות שם (לקו"ש חכ"ז ע' 15-14:31).

(7) זח"א קכט, א ואילך. נתבאר בלקו"ש ח"כ ע' 86 ואילך.

(8) קידושין מט, ב. רא"ש קידושין פ"ב ס"ד. שו"ע אה"ע סל"ח סל"א.

(9) כ"ה באור זרוע סק"ב. תניא פ"א. לקו"ת דברים א, ב.

(10) ראה קרבן נתנאל לרא"ש שם. נ"כ השו"ע שם.

(11) ירושלמי דמאי רפ"ד.

(12) הל' תשובה פ"ג ה"ד.

(13) רמב"ם הל' קידוש החודש ס"ה. וראה ספי"ח. ועוד.

(14) שו"ע אדה"ז או"ח מהדו"ב ס"א ס"ח. ועוד.

(15) תוד"ה אחד – פסחים קיד, ב. וראה יומא ה, ב.

(16) ישעי' א, כו.

בטיסה – צריכים לטוס, ובלשון חז"ל²⁴ –
"גמלא פרחא",

[בנוגע ל"דרך רחוקה"²⁵ (ט"ו מילין –
שיעור מהלך אדם בינוני ביום)²⁶] בקרבן פסח,
הדין הוא²⁶ שמתחשבים רק בהליכה רגלית
ולא ב"גמלא פרחא" וכיו"ב; אבל עדים שראו
את הלבנה צריכים לבוא באופן הכי מהיר,
אפילו ב"גמלא פרחא"].

במילא, בודאי יבואו העדים בטיסה (או
באיזה אופן שיהי) לבית דין ויאמרו "כזה
ראינו", וב"ד יחקרו אותם, ואם יודע שזו
עדות אמיתית – יקדשו ב"ד את החודש.

ואזי יתכן שיבחרו לעשות בשנה זו רק
חודש אדר אחד (ולא שנה מעוברת), ובחודש
אדר זה יהי' מקרא מגילה וכו'.

ד. לאחריו כל החשבונות הנ"ל – שהם
כולם הלכות ברורות בתורה – הרי זה דבר
הפשוט לכל יהודי שהגאולה יכולה לבוא תיכף
ומיד ממש, עוד לפני המולד שיחול מחר
(בערך) בשעה שתיים-עשרה בצהריים, ואזי
יהי' קידוש החודש ע"פ הראי', שהרי כל יהודי
הוא מאמין בן מאמין בהקב"ה, בתורה
ובהלכות הנ"ל שהם פסקי דינים מפוסקים
אמיתיים שיש בהם כל התוקף של מ"ע
ומל"ת, כנ"ל.

במילא מובן, שאצל יהודי לגמרי לא תמוה
לומר שהגאולה באה ברגע כמימרא, אע"פ
שבינתיים נמצאים בגלות.

ומה שרואים שכשמדברים דברים אלו
ישנם יהודים הנבהלים ותמהים תמי' הכי
גדולה – אין זה בגלל שעצם הדבר הוא תמוה,
אלא כיון שהם אינם רגילים לחשוב על
הגאולה, במילא בשבילם זה דבר תמוה!

לדחות דבר טוב], וה"שופטיך" יוכלו מיד
לישב במקומם אשר בלשכת הגזית¹⁷ אצל
המזבח¹⁸, מאחר וכמובא בכמה מקומות¹⁹ –
בית המקדש בנוי ועומד למעלה וכשתבוא
הגאולה מיד ירד ביהמ"ק מלמעלה (ואין צורך
לבנותו), במילא הדבר יכול להתרחש תיכף
ומיד ממש בלי שום הפסק זמן;

ומכיון שיקום מיד בית דין ("שופטיך")
בארץ הקודש אצל המזבח שבכוחם לקדש את
החודש ע"פ הראי', ובודאי ימצאו אנשים
הראויים להיות עדים שילכו לחפש את הלבנה
– כי אז תהי' מצוה לקדש את החודש ע"פ
הראי' דוקא, ובודאי ישתדלו בכל אופן שיהי'
לקדש מיד את החודש,

דהרי מצות קידוש החודש אינה סתם
מצוה אלא ענין הכי עיקרי, כפי שרואים זאת
ביציאת מצרים שקידוש החדשים הי' הציווי
הראשון ("החודש הזה לכם"²⁰, "כזה ראה
וקדש"²¹), ועד"ז הוא ענין עיקרי בגאולה
העתידה, ובפרט שבוזה קשור הענין ד"הם
עתידים להתחדש כמותה"²².

במילא ישתדלו – מיד כשתבוא הגאולה
ויהיו ה"שופטיך" והעדים – לקדש את
החודש.

והעדים שרואים את המולד חייבים –
אפילו בשבת, אפילו אם הדבר כרוך בחילול
שבת²³ – לבוא בריצה באופן המהיר ביותר
לבית-דין ולומר להם "כזה ראינו", ואין בזה
שום הגבלות כיצד ירוצו העדים, אם אפשר

(17) רמב"ם הל' סנהדרין פי"ד הי"ב.

(18) ירושלמי מכות פ"ב ה"ו. מכילתא ס"פ יתרו
(ובכמה דפוסים הוא בריש פרשתנו). פרשתנו כא, יד.
פרש"י ריש פרשתנו.

(19) פרש"י ותוס' סוכה מא, סע"א. זח"א כח, א.
ח"ב נט, סע"א. וראה לקו"ש ח"ח ע' 418. וש"נ.

(20) בא יב, ב.

(21) פרש"י עה"פ.

(22) סדר קידוש לבנה – מסנהדרין מב, א.

(23) רמב"ם הל' קידוה"ח פ"ג ה"ג ואילך.

(24) יבמות קטז, א. מכות ה, א. ועוד.

(25) פסחים צב, ב. רמב"ם הל' קרבן פסח פ"ה ה"א
ואילך.

(26) פסחים צג, ב ואילך. רמב"ם שם ה"ט.

שאחרים לא יראו מה קורה בפניו – וואָס טוט זיך ביי אים אויפן פנים", ויתבונן בעצמו אליבא דנפשי' בחשבון צדק [וואלה המשפטים" – משפט צדק, "אשר תשים לפניהם" – "לפנימיותם"³⁰]: מתי היתה הפעם האחרונה שהוא חשב באמת, שהקב"ה לוקח אותו – אכן **אותו בעצמו** ("טאַקע אים אליין"), ומוציאו מגלות זה האחרון – אכן מגלות **הזה**, והוא הולך יחד עם משיח לגאולה האמיתית והשלימה!

וכאשר רק יתבונן בזאת בעצמו אליבא דאמת – הרי זה לבד יגרום לו להרהור תשובה, שעל-ידו נהי' מיד צדיק גמור, וכאשר "ישראל עושין תשובה" אזי **"מיד הן נגאלין"**, ומביאים מיד תשועה והצלה לעולם כולו!

ויקויים מיד "ואשיבה שופטיך כבראשונה" אצל המזבח בביהמ"ק השלישי שירד מיד מלמעלה, והעדים יבואו מיד בריצה לומר שהם ראו את הלבנה, ויקדשו את החודש.

"והם עתידים להתחדש כמותה", בארצנו הקדושה, "ארץ אשר גו' תמיד עיני ה' אלקיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה"³¹, בירושלים עיר הקודש, בהר הבית, בביהמ"ק השלישי, במהרה בימינו ממש ובעגלא דידן ממש.

וכפי שרואים בפועל, שישינם ענינים שאינם תמוהים מצד עצמם, אלא כאשר אחד אינו רגיל אליהם, הרי הם דבר תמוה אצלו.

כך גם בעניננו: עצם הדבר שהגאולה יכולה לבוא ברגע כמימרא אינו דבר תמוה ואפשר להסביר זאת בשכל, אפילו בשכל של נפש הבהמית, רק היות שכבר משך זמן רב הוא אינו חושב כלל על הגאולה, אלא רק על ענינים אחרים – אמנם ענינים כשרים ו"גלאַט כשר", אך אין להם שום שייכות לגאולה – אזי הרגל נעשה טבע שני²⁷, או יותר גרוע מה; ועד כדי כך הוא לא רגיל לחשוב על הגאולה, שכאשר נכנסים לפתע פתאום ואומרים לו ("מ'פאַרט אים אַרײן") שהנה בא משיח – הרי זו תמי' הכי גדולה אצלו!

הוא לומד תורה ומקיים מצוות, עוסק בדברים טובים, והעיקר – "חכם", וחכם אמיתי שחכמתו ניכרת במאכלו, בשתייתו, בהנהגתו²⁸ ובהליכתו לישון²⁹ וכו' – אבל אין לזה אצלו שום שייכות עם הגאולה!...

ה. וישנה על כך בחינה פשוטה:

כל אחד יתיישב לבדו בחדר סגור (בכדי

27) שבילי אמונה נ"ד ש"ב. פחד יצחק בערכו. תניא ספ"ד. פט"ו (כא, א).

28) ראה רמב"ם הל' דעות רפ"ה.

29) ראה שם ספ"ג.

30) ריש פרשתנו (משפטים). תו"א שם עה, ג. ועוד.

31) עקב יא, יב.

מדור ה"דבר מלכות" מוקדש

לזכות האשה רייזל פרומא בת חי' רחל שתחי'

ולזכות הרה"ת יוסף יצחק בן רייזל פרומא וזוגתו חיה מושקא בת מרים שיחיו

וילדיהם רחל בת חיה מושקא, לאה שרה בת חיה מושקא, וישראל רחמים בן חיה מושקא שיחיו

ולזכות הנא לאה בת חי' רחל, עדינה בת חי' רחל, מרים בת חי' רחל, וצבי בן חי' רחל שיחיו

המקום, הזמן ושמו של מלך המשיח

א. מהיעודים והגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו בשייכות להנהגת אומות העולם – ו"כתתו חרבותם לאתים וחניתותיהם למזמרות לא ישא גוי אל גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה"¹.

ולהוסיף, שענין זה יהי' ע"י פעולתו של מלך המשיח עצמו – כמ"ש בהתחלת הפסוקי "ושפט בין הגוים והוכיח לעמים רבים" ("השופט הוא מלך המשיח . . . שיהא אדון כל העמים, והוא יוכיח להם ויאמר למי שימצא בו העול ישר המעוות . . . ומפני זה לא תהי' מלחמה בין עם לעם כי הוא ישלים ביניהם, ולא יצטרכו לכלי מלחמה, וכתתו אותם לעשות מהם כלי לעבודת האדמה"²), שכן, "באחרית הימים נכון יהי' הר בית ה' גו' ונהרו אליו כל הגוים והלכו עמים רבים ואמרו לכו ונעלה אל הר ה' אל בית אלקי יעקב ויורנו מדרכיו ונלכה באורחותיו כי מציון תצא תורה ודבר ה' מירושלים"³, "והמורה הוא מלך המשיח, ועליו נאמר ושפט"².

וכיון שבימים אלו מחליטים ומכריזים ראשי מדינות בעולם ע"ד צמצום וביטול כלי נשק וההוספה בהענינים הדרושים לקיום כלכלת המדינה והעולם כולו – תוכן היעוד "וכתתו חרבותם לאתים", שבירת כלי המלחמה לעשות מהם כלים לעבודת האדמה, "ארץ⁴ ממנה יצא לחם"⁵ – ה"ז סימן ברור על התחלת קיומו של יעוד זה בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו.

כיון שנמצאים ב"זמן השיא" של ביאת משיח, רואים כבר (מעין ו)התחלת פעולתו על העמים

ליתר ביאור:

כיון שנמצאים ב"זמן השיא" ("די העכסטע צייט") של ביאת משיח צדקנו, "הנה זה (מלך המשיח) בא"⁶, רואים כבר (מעין ו)התחלת פעולתו של מלך המשיח על העמים, "ושפט בין הגוים והוכיח עמים רבים וכתתו חרבותם לאתים וגו'" – ע"ז שהקב"ה נותן בלב המלכים

בהמשך הכתוב "וחניתותיהם למזמרות", "הכלים שזמרים בהם הגפנים ושאר אילנות" (פי' הרד"ק).

ולהעיר גם מהשייכות ל"ראש השנה לאילן" דמיני' אזלינן – שבו מודגשת ההוספה ד"גפן תאנה ורמון גו' זית שמן ודבש" (עניני תענוג) לגבי "חטה ושעורה" (דברים המוכרחים).

(6) שה"ש ב, ח ובהש"ר עה"פ.

(1) ישע"י ב, ד. מיכה ד, ג.

(2) פי' הרד"ק עה"פ.

(3) ישע"י שם, ב-ג. מיכה שם, א-ב.

(4) איוב כח, ה.

(5) ולא רק "לחם" המוכרח לקיומו של האדם, אלא גם עניינים של תענוג, כפירות האילן – כמודגש

דאווה"ע ("לב מלכים ושרים ביד ה'") להחליט ולהכריז יחדיו ע"ד המעמד ומצב ד"וכתתו חרבותם לאתים".

וזוהו הטעם שהחלטה והכרזה זו היתה בזמן זה דוקא – בגלל שייכותו המיוחדת להגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו בפועל ממש.

ב. ויש להוסיף, ששייכותו של המאורע להתחלת פעולתו של משיח צדקנו מודגשת גם בפרטי המאורע – המקום והזמן שבהם היתה החלטת והכרזת ראשי המדינות על המעמד ומצב ד"וכתתו חרבותם לאתים":

המקום שבו אירע מאורע זה (מקום מיוחד שבו מיוצגים בקביעות באי-כח המדינות שבעולם כדי להתדבר ביניהם בדרכי נועם ודרכי שלום) – הוא במדינה זו ובעיר זו, המדינה והעיר שבה נמצא **"בית רבינו שבבבל"**⁸, "בית חיינו", בית הכנסת ובית המדרש, בית תורה תפלה וגמ"ח, דכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, שבחר בו וקבעו להמקום המרכזי שממנו "תצא תורה", הפצת התורה והמעיינות חוצה בכל קצוי תבל עד ביאת משיח צדקנו (כשיפוצו מעיינותיך חוצה⁹), שאז יהי גם קיום היעוד "וכתתו חרבותם לאתים".

והענין בזה:

בבוא נשיא דורנו לחצי כדור התחתון, וקבע מקומו במדינה זו ובעיר זו, התחיל בתוקף ונעשה הברור והזיכוך **דחצי כדור התחתון**, שגם בו נמשך הגילוי דמתן תורה (שהי' בחצי כדור העליון¹⁰), ויתירה מזה – אדרבה – שנעשה המקור שממנו נמשך ונתפשט עיקר הפעולה דהפצת התורה והמעיינות חוצה **בכל קצוי תבל ממש**, ע"י השלוחים ששלח ברחבי העולם (גם לחצי כדור העליון), עד לפנה הכי נדחת שבעולם, כדי להפיץ תורה ויהדות בין כל בני" (כולל ובמיוחד אלו שדרים בין אומות העולם ומדברים בלשונם ומתנהגים בחיצוניות כמותם), ועוד וג"ז עיקר, הפצת כל עניני טוב וצדק ויושר גם בין אוה"ע ע"י קיום מצוות בני נח¹¹, כמודגש ביותר בשנים האחרונות, ככל שהולכים ומתקרבים יותר להזמן דביאת משיח צדקנו, ש"אז אהפוך אל עמים שפה ברורה לקרוא כולם בשם ה' ולעבדו שכם אחד"¹².

ובתקופה האחרונה (החל משנת **נסים**, והמשכה בשנת **"נפלאות אראנו"** ו**"נפלאות בכל"**) הגיעה פעולה זו לשיא – בפריצת גבולותי' של המדינה ההיא שבשעתה חרתה על דגלה והכריזה מלחמה בהפצת התורה והיהדות ועד למלחמה בבורא עולם ומנהיגו (כולל גם המאסר דכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, ולאח"ז וכתוצאה מזה יציאתו מגבולות המדינה ההיא), ואעפ"כ, נמשכה גם שם הפעילות של שלוחי נשיא דורנו בהפצת התורה והיהדות בחשאי ובמס"נ ממש, עד לתקופה האחרונה שנתבטלה גזירת המלכות ונתאפשר המשך הפעילות דהפצת התורה והיהדות ביתר שאת וביתר עוז, בגלוי ובפרסום, ועד לנפילתו של המשטר הקודם, והקמתו של משטר חדש שהכריז לצדק וליושר ולשלום, על יסוד האמונה

10 (ראה אג"ק אדמו"ר מהוריי"צ ח"ב ע' תצב ואילך. וש"נ.)

11 כפס"ד הרמב"ם (הל' מלכים פ"ח ה"י) ש"צוה משה רבינו מפי הגבורה לכוף את כל באי העולם לקבל מצוות שנצטוו בני נח".

12 (צפני"ג ג, ט. וראה רמב"ם שם ספי"א.)

7 לשון הרגיל – ע"פ משלי כא, א. וראה לקו"ש ח"י"ג עמ' 285 הערה 1 ובשוה"ג. וש"נ.

8 מגילה כט, א. וראה בארוכה קונטרס בענין מקדש מעט זה כו' (לקמן [סה"ש שנ"ב ח"ב] ע' 465 ואילך).

9 אגה"ק דהבעש"ט – כש"ט בתחילתו. ובכ"מ.

בבורא העולם ומנהיגו.

ובהמשך לזה התקיימה בערב שבת זה הפגישה בין מנהיגה החדש של המדינה היא למנהיגה של מדינה זו¹³, בהשתתפותם של עוד כמה מנהיגי מדינות גדולות בעולם, שבה נתקבלה החלטה וההכרזה שתוכנה "וכתתו חרבותם לאתים".

ויש לומר, שבקיומה של פגישה החלטה והכרזה זו **בהעיר של נשיא דורנו** כ"ק מו"ח אדמו"ר (שבה נתקבצו מנהיגי המדינות, כולל גם מנהיגי מדינה זו, שהוצרך לבוא מעיר הבירה לעיר זו¹⁴), מרומז, שכל זה בא כתוצאה מהפעולות דהפצת התורה והיהדות, צדק ויושר, בכל העולם, שנעשו ונעשים ע"י נשיא דורנו, **משיח שבדור**¹⁵, ועד שע"י שלימות העבודה ככהנ"ל בימינו אלה נעשה העולם כולו **ראוי ומוכשר** להתחלת הפעולה דמלך המשיח, "ושפט בין הגוים והוכיח עמים רבים וכתתו חרבותם לאתים"¹⁶.

וגם **הזמן** שבו אירע מאורע זה (בתקופה האחרונה עצמה) הוא זמן מסוגל בשייכות להגאולה [..]. ועוד וג"ז עיקר – מצד הקשר והשייכות דזמן זה ל**נשיא דורנו** – להיותו ערב שבת האחרון בחודש שבט, חודש האחד עשר, שהעשירי שבו הוא יום ההילולא (גמר ושלמות העבודה) של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, ובאחד עשר שבו נעשה המשך וחיידוש הנשיאות שלו ביתר שאת וביתר עוז עד לסיום וגמר כל העבודה של דורנו זה (דור האחרון של הגלות שהוא דור הראשון של הגאולה) במשך מ"ב שנים ד"ל שהם כנגד מ"ב המסעות שבמדבר העמים, שאז כבר מוכנים ועומדים להכניסה לארץ בגאולה האמיתית והשלימה (כמדובר בארוכה בהתועדות שלפנ"ז¹⁷) – שגם **בהזמן** (נוסף על המקום) שבו היתה ההכרזה ע"ד "וכתתו חרבותם לאתים" מודגשת השייכות לפעולתו של נשיא דורנו כ"ק מו"ח אדמו"ר, המשיח שבדור, שעל ידו נעשה קיום היעוד "וכתתו חרבותם לאתים וגו".

ג. ויש לקשר זה עם פרשת השבוע, פרשת משפטים – "ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם", ומפרש רש"י, "ואלה . . מוסיף על הראשונים, מה הראשונים מסיני אף אלו מסיני", "לפניהם, ולא לפני גוים, ואפילו ידעת בדן אחד שהם דנין אותו כדיני ישראל אל תביאהו בערכאות שלהם וכו'".

ושלום בין העמים הוקם בחצי כדור התחתון לאחר ובסמיכות לבואו של נשיא דורנו לחצי כדור התחתון (החל מההחלטה שנתקבלה באמצע המלחמה, בשנת תשי"ב לערך, ובעיקר בסיומה של המלחמה, בשנת תש"ה לערך), ונקבע מקום מושבה בעירו של נשיא דורנו, ועד לבניית הבנין המיוחד (בשנת תשי"א לערך) – שבוה מודגש האחידות והשלום בין העמים היא כתוצאה מפעולתו של נשיא דורנו בבירור העולם (ע"י הפצת התורה והיהדות וצדק ויושר בכל העולם), וככל שנתוסף בבירור העולם ע"י נשיא הדור ניתוסף גם בקיומו ובסוסו של הארגון שמטרתו לפעול אחדות ושלום בעולם, ועד לגמר ושלמות בירור העולם בקיום היעוד "וכתתו חרבותם לאתים" שהוא היסוד של ארגון זה*.

(17) לעיל [סה"ש תשנ"ב] ח"א ע' 312 ואילך.

(13) ופגישתם נמשכת (וביתר שאת וביתר עוז) גם ביום השבת זה.

(14) ואף שהטעם הפשוט לזה הוא לפי שהמקום המיוחד שבו מיוצגים בקביעות באי-כח המדינות שבעולם נקבע מלכתחילה במקום שאינו עיר הבירה של מדינה מסוימת, הרי הטעם האמיתי לקביעת מקום זה בעיר זו דוקא, הוא, להיותה עיר הבירה של "מלכי רבנן" (ראה גיטין סב, סע"א. ועוד), כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו (וראה לקמן הערה 16).

(15) ראה לקמן [סה"ש שם] ע' 70-469 שנשיא הדור הוא המשיח שבדור. ובהדגשה יתירה בכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו – כמרוזב ב' שמותי: "יוסף" – ע"ש ש"יוסף אדני- שנית ידו גו' ואסף נדחי ישראל גו" (ישעיה יא, יא-יב), ו"יצחק" – ע"ש ש"אז ימלא שחוק פיניו" (תהילים קכו, ב. וראה ברכות לא, א).

(16) ולהעיר, שארגון חבר העמים למטרת אחדות

(* ועד שפוסק זה מתנוסס על גבי כותל הבנין.

תוכנה של פרשת משפטים הוא – כשמה – דינים שבין אדם לחברו שחיובם מובן **בשכל האדם**, "דברים האמורים בתורה במשפט שאילו לא נאמרו היו כדאי לאומרן"¹⁸, ועד כדי כך, ש"אלמלא לא ניתנה תורה היינו למדין צניעות מחתול וגזל מנמלה"¹⁹. ויתירה מזה, שחיובם מובן (לא רק בשכלם של בני"ע עם חכם ונבון"²⁰, אלא) גם **בשכלם של אומות העולם**, ועד שיתכן שבכמה דינים דנין אומות העולם כדיני ישראל.

וי"ל שלכן נאמר בהתחלת ופתיחת הפרשה "ואלה המשפטים", "אף אלו **מסיני**" – שגם המשפטים שחיובם מובן בשכל האדם צריכים לקיימם (לא מפני שהשכל מחייבם, כי אם) מפני **ציווי הקב"ה** (אלא שרצונו של הקב"ה שציוויים אלה יהיו מובנים גם בשכל האדם), ומשום זה "תשים (גם ה"משפטים") **לפניהם**" דוקא, "ולא לפני גוים . . . (אף) שהם דנין . . . כדיני ישראל", כיון שדיניהם הם מצד **חיוב השכל**, וצ"ל מצד ציווי הקב"ה²¹.

פעולת הפס"ד של הרבנים שהגיע זמן הגאולה

ד. [. . .] ומזה מובן גם בנוגע למאורע הנ"ל – החלטת והכרזת מנהיגי אוה"ע ע"ד המעמד ומצב ד"וכתתו חרבותם לאתים" – בערב שבת פרשת משפטים:

"וכתתו חרבותם לאתים" הו"ע המובן ומחוייב גם **בשכל האדם** ("משפטים"), שהרי, שכל אנושי מחייב קיומו של העולם ע"פ צדק ויושר, ע"י שלילת מלחמה שמביאה הרס וחורבן, רחמנא ליצלן, ועד שיביא לשבירת כלי המלחמה ("וכתתו חרבותם") והפיכתם לכלים שמביאים תועלת לישובו של עולם ("אתים").

ואעפ"כ, במשך כל הדורות התנהלו ריבוי מלחמות בין אומות העולם שגרמו הרס וחורבן בעולם – **בניגוד** להמתחייב בשכל האנושי!

ועכצ"ל, שהסיבה **האמיתית** לכך שבתקופה האחרונה ניכרת השאיפה לגמור ולסיום תקופת המלחמות בעולם, והתחלת תקופה חדשה של קיום העולם ע"פ צדק ויושר, שלום ואחדות, כמודגש ביותר בהחלטת והכרזת מנהיגי אוה"ע בערב שבת זה, היא (לא רק מצד **חיוב השכל**²² ("משפטים"), שהרי חיוב השכל ה' גם בכל הדורות שלפנ"ז, אלא גם, ובעיקר) מפני שמתקרבים להזמן שאודותיו הכריזה **התורה** ("מסיני") "וכתתו חרבותם לאתים"²³.

ועפ"ז יש לומר, שהחלטת והכרזת **מנהיגי אוה"ע** בערב שבת פרשת משפטים ע"ד המעמד ומצב ד"וכתתו חרבותם לאתים", היא, כתוצאה מהחלטת והכרזת "**מלכי רבנן**" ש"הנה זה (מלך המשיח) בא", החל מהפס"ד של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו שמכבר נשלמו מעשינו ועבודתינו דמשך זמן הגלות ומוכנים כבר לקבלת פני משיח צדקנו, וכן הפס"ד של הרבנים ומורי-הוראה בישראל **שהגיע זמן הגאולה**, "יעמוד מלך מבית דוד וכו' "

22 נוסף לכך שגם חיוב שכל האדם הוא כתוצאה מחכמתו של הקב"ה, כנ"ל [סה"ש שם ע' 366] ס"ה.

23 ומרומז גם בכך שהחלטה והכרזה זו נתקבלה במקום שבו מתנוסס ובכותל הגלוי דהבנין הפסוק "וכתתו חרבותם לאתים" – שבה מודגש שהחלטה והכרזה זו (שהיא תכלית ומטרת קיומו של מקום זה) מיוסדת על פסוק **בתורה**, "מסיני".

18 פרש"י אחרי יח, ד.

19 עירובין ק, סע"ב.

20 ואתחנן ד, ו.

21 ואדרבה: "המביא דיני ישראל לפני גוים מחלל את השם ומייקר את שם האילים . . . זהו עדות לעלוי יראתם" (פרש"י שם).

בחזקת שהוא משיח ועד להמעמד ומצב ד"הרי זה משיח בודאי²⁴ – פס"ד "מסיני", שנמשך וחדר גם בגדי העולם, עד כדי כך שמנהיגי אוה"ע²⁵ מחליטים ומכריזים מדעתם (ו"בערכאות שלהם", שיש בהם התוקף ד"דינא דמלכותא דינא") ע"ד המעמד ומצב ד"וכתתו חרבותם לאתים".

ויש לומר, שהדגשת שייכותה של החלטה והכרזה זו להפס"ד "מסיני" מתגלית ביום השבת²⁶ [שבו נעשית העלי' דכל עניני ערב שבת (כולל גם המאורע הדכרות מנהיגי אוה"ע) להקדושה דיום השבת ("יאכל בשבת", באופן ש"טורף מלפניו")] – שאז קורין בתורה פרשת משפטים כולה²⁷ (בציבור, ובברכה לפני' ולאחרי'), שבה מודגש שגם ה"משפטים" הם "מסיני", ועד"ז בנדוד"ד, שהכרות מנהיגי אוה"ע ע"ד "וכתתו חרבותם לאתים" ע"פ חיוב שכלם ("משפטים" שדינין גם אוה"ע בערכאות שלהם) היא כתוצאה מפס"ד התורה ("מסיני") ע"ד ביאת משיח צדקנו.

ועל סדר הקירבה אלינו – משיח (מנחם שמו)

ה. [. .] ויה"ר והוא העיקר – שהגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו תבוא בפועל ממש תיכף ומיד ממש,

ובודאי שאין צורך להמתין עד חודש ניסן, וגם לא עד חודש אדר הסמוך לניסן, וגם לא עד חודש אדר הסמוך לשבט, כיון שמשיח צדקנו בא בשבת מברכים חודש אדר ראשון, בסיומו של חודש שבט, ז"ך שבט, ובפרט ביום השבת לאחר חצות, בזמן המנחה וסעודה שלישית, שקשור עם גאולה השלישית וביהמ"ק השלישי.

כן תהי' לנו בפועל ממש, ותיכף ומיד ממש, עם כל הפירושים שב"מיד" [כולל גם הר"ת דכללות הדורות משה ישראל (הבעש"ט) דוד (מלכא משיחא)²⁸], וכל הפירושים שב"ממש", ולכל לראש מיד ממש כפשוטו, ממש ממש ממש.

(קטעים משיחות* ש"פ משפטים, ז"ך שבט, מבה"ז אדר א' ה'תשנ"ב - מוגה)

ליום הרביעי.

(24) רמב"ם הל' מלכים ספי"א.

(28) ובפרטיות יותר בנוגע לדורנו זה – שבר"ת ד"מיד" נרמזים ג' התקופות השייכות לכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו (ראה לעיל [סה"ש תשנ"ב] ח"א ע' 265-66), ועל סדר הקירבה אלינו – משיח (מנחם שמו), יוסף יצחק, דובער (שמו השני של כ"ק אדנ"ע). (* כולל גם שיחות ליל ויום ה' פ' משפטים, כ"ה שבט, ויום א' פ' תרומה, כ"ח שבט.

(25) ד"אע"ג דאינהו לא חזו מזלייהו חזו" (מגילה ג, א).

(26) ומרומז גם בקביעותו בימי החודש ביום ז"ך, מלשון "שמן זית זך כתית למאור", הדגשת ענין האור והגילוי (וראה לקמן [סה"ש שם ע' 373] סי"א).

(27) נוסף על התחלת קריאתה ביום חמישי – לפני המאורע דערב שבת, וביום שני – לפני המאורע דאור

מוקדש לעילוי נשמת

ר' יהודה ב"ר צבי הירש ע"ה סטראל - נפטר ביום כ"ז אלול

ולע"נ זוגתו טשרנא גיטל בת ר' יעקב ע"ה - נפטרה ביום ה' טבת

יה"ר שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

נדבת בנם - יבלחט"א - הרה"ח שמואל סטראל ומשפ' שיחיו

הדג מסריח מהראש

[. .] לכאורה, כיצד יתכן שליהודי לא יפריע שהוא כבן הגולה מעל שולחן אביו? הדבר נובע מכך שאלו ש"ואשימם בראשיכם" נמצאים במצב ד"שאננים", ובלשון הידוע "הדג מסריח מראשו":

כאשר ניגשו לחב"ד'ניק ושאלו אותו: מהיכן המקור לזה שצריכים בכל רגע ורגע לחכות, לבקש, לקוות ולתבוע שמשיח יבוא כבר ברגע זה ממש? – כותב לי החב"ד'ניק שהוא מבולבל כיון שאין לו מה לענות על כך!

באם אתה חב"ד'ניק הבא להתוועדויות שבהם מרעישים ללא הרף "דאלאי גלות", מביאים מקורות המוכיחים שכל התורה והיהדות תובעים זאת, ומביאים הסברים על-כך, ולמרות זאת אינך יודע מה לענות – אם-כן, מה ניתן לתבוע כבר מיהודים אחרים?!... (תרגום חפשי משיחת ש"פ משפטים, מבה"ח אדר ה'תשד"מ – בלתי מוגה, ועד הנחות ה'ת')

צריכה רק להיות קבלת מלכותו על ידי העם

והרי המינוי דוד מלכא משיחא כבר הי', כמ"ש "מצאתי דוד עבדי בשמן קדשי משחתי", צריכה רק להיות קבלת מלכותו ע"י העם וההתקשרות בין המלך והעם בשלימות הגילוי – בגאולה האמיתית והשלימה.

וכל זה יהי' תיכף ומיד ממש.

(משיחת ש"פ משפטים, שקלים, מבה"ח אדר ה'תשנ"א – מוגה)

באים בדרישה ותביעה להקב"ה שתהי' השמחה "מוצדקת"

אע"פ שנמצאים עדיין בחשכת הגלות, וכבר "כלו כל הקיצין" ועדיין לא בא, מ"מ, מקיימים ציווי התורה (שהוא גם נתינת-כח) "מרבים בשמחה", ואדרבה, עי"ז שמקיימים הציווי "מרבים בשמחה", באים בדרישה ותביעה (כביכול) להקב"ה שתהי' השמחה "מוצדקת" – כיון שתיכף ומיד תבוא הגאולה האמיתית והשלימה, שאז תהי' שמחה אמיתית, "שמחת עולם על ראשם", עד שתתעורר השאלה: למה ממתניים בהשמחה שלמעלה ממדידה והגבלה ("עד דלא ידע") עד לימי הפורים!

(משיחת ש"פ משפטים, שקלים, מבה"ח וער"ח אדר ה'תשנ"א – מוגה)

תוך כמה זמן יכול למהר ולבוא משיח

ו"גדולה צדקה (וגמ"ח) שמקרבת את הגאולה" – בקרוב ממש, וללא שום עיכוב וצער, כו' מיותר,

ובפשטות: אם משיח צדקנו הי' צריך לבוא בתוך חמש דקות – ימהר ויבוא בתוך ארבע דקות, ואם יכול – ימהר ויבוא בתוך שלש דקות, ואפילו בתוך שתי דקות, ויתירה מזה – על משיח צדקנו אין לשאול שאלות כו', ובמילא, יכול לבוא תוך רגע אחד, ברגע כמימרא ממש.

(משיחת ש"פ משפטים, שקלים, מבה"ח וער"ח אדר ה'תשמ"ז - בלתי מוגה)

הנשיא של דור זה יש אצלו ענין החידוש והנפלאות באופן מיוחד לגבי הנשיאים בכל הדורות שלפני-זה

[. .] בדור זה יהי' חידוש לגבי דור המדבר, שהרי דור המדבר לא זכו לכניסת הארץ ולואתם הדבקים בה' אלקיכם בה' וענין זה הי' רק אצל הדור שלאחריו, משא"כ בגלות זה יזכו לזה דור האחרון של הגלות שהוא הוא הדור הראשון של הגאולה, [. .] הרי דור זה עצמו יש בו ב' הענינים, דמצד אחד הרי אכשור דרי בתמי', ומכיון שזהו הדור האחרון של הגלות הרי ירידת הדורות היא למטה ביותר, ויחד עם זה הרי בדור זה תהי' הגאולה שזהו ענין חדש לגמרי, [. .] וטעם הדבר מובן ע"פ הידוע (ומבואר לעיל) שכל ירידה היא לצורך עליו, ולפי ערך גודל הירידה כך היא העלי' הבאה על ידה, ולכן הי' ביצי"מ גילוי עצום זה, משום שבא לאחרי ירידה לערות הארץ וקרוב הארץ וכו', אמנם הירידה בגלות האחרון היא למטה יותר, ולכן העלי' מירידה זו היא נעלית יותר. ומזה גם מובן בנוגע לנשיא הדור, שממנו נמשך החיות והכח כו' לכל אנשי הדור לעבוד עבודתם, שהנשיא של דור זה (האחרון בגלות והראשון של הגאולה) יש אצלו ענין החידוש והנפלאות באופן מיוחד לגבי הנשיאים בכל הדורות שלפני"ז.

(קטעים ממאמר ד"ה זה יתנו - ש"פ משפטים, שקלים, מבה"ח אדר ה'תשמ"ח - בלתי מוגה)

מוקדש לזכות

ורד שמחה בת שרה

להצלחה רבה בכל - בגשמיות וברוחניות

נדבת מהיטבאל יומות

גם במשך זמן הנסיעה מתעסקים בהפצת היהדות

לפנינו צילום נדיר (מוקטן) מהגהת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על סיום שיחתו הק' לקבוצת השלוחים שי' הנוסעים לאוסטרליא, שאמר לפניו ביום א', אדר"ח אדר ה'תש"מ בגן-עדן התחתון, לפני תפילת מנחה* הצילום מתפרסם בזה במלאת ארבעים ואחד שנה לנסיעת הקבוצה הנ"ל כמו"כ הוספנו צילום של הערה מספר 1 שהוסיף כ"ק אד"ש מה"מ בכת"ק לתחילת השיחה לקטע שאינו נמצא בצילום שלפנינו (השיחה נדפסה בלקו"ש חכ"ד ע' 512 ואילך)

פענוח הכתי"ק (בא בהדגשה ולפי סדר הדברים):

בקטע הראשון, אחרי התיבות "עשר לירות" הוסיף כ"ק אד"ש בכת"ק: **ישראליות**. בתחילת הקטע השלישי אחרי התיבות "אח"כ אמר" הוסיף כ"ק אד"ש בכת"ק: – **לההורים שי' שהיו נוכחים**. בקטע לאחמ"כ אחרי התיבות "יע מתקנא" הוסיף כ"ק אד"ש בכת"ק: **(דקדושה¹³)**. בסוף מחק כ"ק אד"ש את התיבה "להאמהות" וכתב: **"לסבים וסבתות שיחיו שנוכחו"**. ואת השורה הקודמת העביר הרבי לסוף ותיקן בכת"ק: ונתן לכאו"א **מכהנ"ל** שלשה דאלאר. 13 ע"ד קנאת סופרים **תרבה חכמה (ב"ב כא, א. וראה משלי כג, יז. אוה"ת בראשית ד"ה ותקנא רחל (ריח, ב ואילך). (וש"נ)**.

על הנאמר בתחילת השיחה: "זאָל די שליחות זיין מיט גרויס הצלחה, אָנהויבנדיק פון דעם פּאָרן אַהינצו"¹, הוסיף כ"ק אד"ש הערה בכת"ק:

1) **מתאים להכוונה שגם במשך זמן הנסיעה מתעסקים בהפצת היהדות – באופן המתאים.**

(* **הערת המו"ל**: לאחרי תפילת מנחה נכנס כ"ק אד"ש מה"מ להתוועדות פתאומית בבית הכנסת למטה, ופתח בשיחה אודות מאמר חז"ל "אל יפטר אדם מחברו אלא מתוך דבר הלכה". בסיום ההתוועדות אמר כ"ק אד"ש מה"מ שהיות ואוחזים כעת ב"ויהי בשלשים שנה" אזי יחלקו לכל הנוכחים, אנשים נשים וטף, סכום השוה "שלושים" כפול 10, וחילק 3 דולר לכל אחד מהנוכחים בהתוועדות (גברים ונשים לחוד), החלוקה נמשכה קרוב לשלש שעות מתוך "יומן תש"מ" שפורסם בגליונות "יחי המלך" דשנת ה'תשס"א).

[נתן לכאו"א מהשלוחים שיחיו: ספר לקו"ש כרך ס"ו (בראשית), לקו"ש פ' משפטים שנה זו, שלשה שטרות של עשר לירות, ושלשה שטרות של עשר דאלאר דאוסטריא.

אח"כ נתן לכאו"א מהם עוד שלשה דאלאר, ואמרו דאס איז אויף הוצאות און אויף צדקה-דא. ^א זכרונות י"ג אכ"ו ג' א"ב *
אח"כ אמרו גדול זכותם ואשרי חלקם פון די עלטערן וואס האבן אויפגע- האדעוועט אזוינע קינדער.

ויח"ר אז אע"פ וואס "בכל אדם מחקנא חוץ מבנו זתלמידו" ¹⁰ - זאלן די עלטערן זיי יע מחקנא זיין אין זייערע קינדער, און במילא טאן נאכמער דא במקומם, וואס דאס איז דאך אויך א שליחות פון משה"מ הקב"ה, די שליחות פון "לעשות לו ית' דירה בתחתונים".

ונתן לכאו"א מה שלשה דאלאר. ¹¹
למשה שיחיו איר זאלט פון זיי קלייבן נחם לאורך ימים ושנים טובות. ¹²
(אנשים)

[אנשים שיחיו איר זאלט פון זיי קלייבן נחם לאורך ימים ושנים טובות.]

(13) ע"ג נחמה פזריש קצרה חפצה לך בלא, וראה אש. פ"ג, חזו"ת ז' פ"א י"ג (רי"ג, ד' א"ג) וז"ל

(14) אמת'ה אבנונך אש דעך און הניע אגסנים דגולת גיגות-דאון ¹⁵

מוקדש לעילוי נשמת

הרה"ח ר' משה נחום בהרה"ח ר' מרדכי מענדל ע"ה קדנר

נפטר כ"ב ניסן - אחרון של פסת, ה'תשע"א

יה"ר שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והוא בתוכס, בגאולה האמתית והשלימה

מוקדש
לכ"ק אדמו"ר שליט"א
מלך המשיח
מהרה יגלה אכיו"ר

לעילוי נשמת
ר' אהרן ב"ר יהודה ע"ה אלשיך
נפטר ביום ז' אדר ה'תשס"א
ת. נ. צ. ב. ה.

*

נדפס ע"י חתנו ובתו
הרב החסיד ר' יהודה בן-ציון וזוגתו מרת רבקה שיחיו
ומשפחתם שיחיו ירון

נדפס לעילוי נשמת

ר' אפרים יונה ב"ר אורי אהרן יואל ז"ל זיסק

ולע"נ מרת ח' רחל בת ר' פנחס זליג ז"ל

ולע"נ ר' מאיר ב"ר צבי הירש ע"ה ולע"נ ר' פנחס זליג ב"ר יצחק ע"ה

ו"הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, ולזכות כל משפחותיהם שיחיו – לשפע ברכות עד בלי די